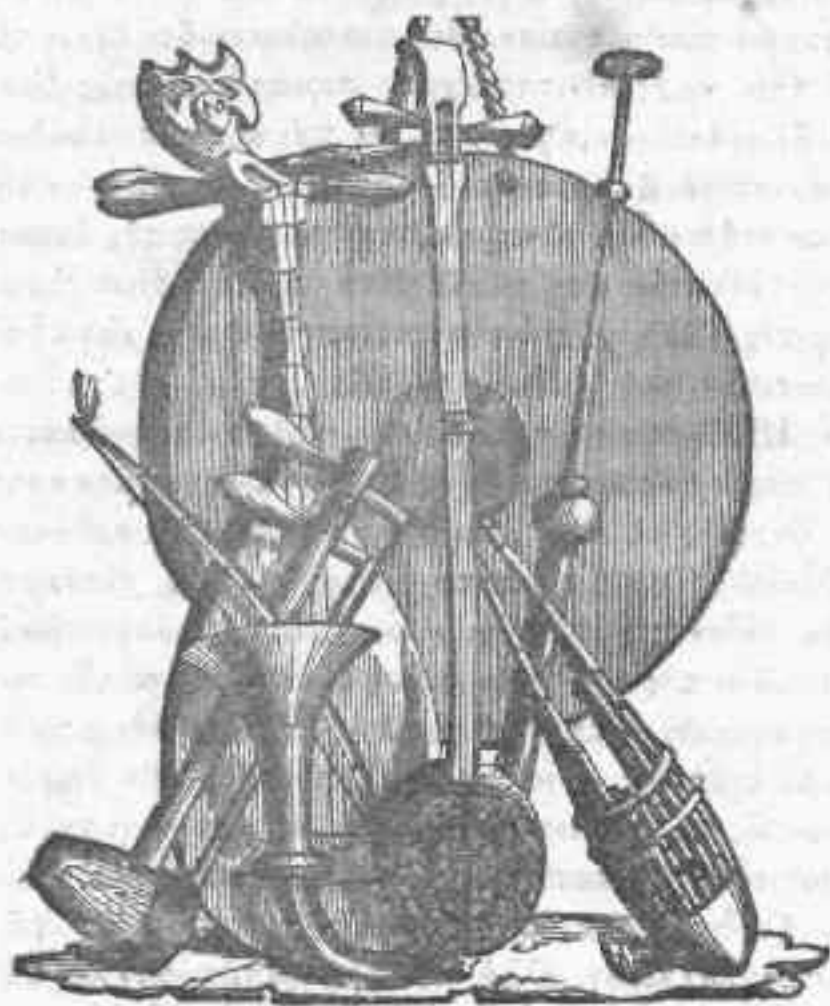

ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΙΝΩΝ.

—ο—

Ἡ ἐπομένη εἰκὼν, παριστάνουσα τὰ μουσικὰ ὄργανα τῶν Σινῶν, ἀνήκει εἰς τὴν ἐν τῷ φυλλαδίῳ ΠΕ'. ἱστορικὴν περιγραφὴν τοῦ *Θεραπίου Κράτους*, τὴν φιλοπονηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Κ. Ι. Δε-Κι-γάλλα. Καταχωρίζεται δὲ ἐνταῦθα ὡς συμπλήρωμα, ὡς εἰπῶν, τῶν διαφορῶν σινικῶν εἰκονογραφικῶν αἰτίνες ἐδημοσιεύθησαν διὰ τε τοῦ εἰρημένου φυλλαδίου, καὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ Π'.

Περὶ τῆς μουσικῆς τῶν Σινῶν εἶναι δύσκολον νὰ εἰπωμέν τι ἄλλο, εἰ μὴ ὅτι, στερούμενη καὶ χρόνου, καὶ ῥυθμοῦ καὶ μελωδίας, εἶναι θορυβώδης καὶ ὀχληρά. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ὁμῶς διαφέρει οἱ βόνζοι ἢ ἱερεῖς ψάλλοντες, ἐκπέμπουσι τόνους βαρυτέρους, καὶ κατὰ

Μουσικὰ ὄργανα Σινῶν.

τινας τελετὰς συνοδεύουσι τοὺς τόνους τούτους κρούοντες τὸ ἐν τῇ περούρῃ εἰκὼν κυκλοτερὲς τύμπανον.

Αἱ τελεταὶ αὗται εἶναι πολλαὶ καὶ ποικίλαι, καὶ, καθὼ βεβαιῶσιν οἱ ἰδόντες αὐτάς, ἔχουσι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν πολλὰν ὁμοιότητα πρὸς τὰς τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας οἱ βόνζοι κλίνουσι γόνυ, ἀνυψοῦσιν, ἀνοίγουν καὶ συνοῦσι τὰς χεῖρας ἀπαραλλάκτως ὅπως οἱ ἱερεῖς τῆς δύσεως ὅταν ἱερουργῶσιν.

Οἱ Σῖναι δὲν ἐκκλησιάζονται ὅπως ἡμεῖς, εἰς τοὺς ναοὺς· οἱ βόνζοι μόνον προσεύχονται, καὶ λειτουργοῦσι, καὶ ἐπικαλοῦνται τὰς εὐλογίας τοῦ Φῶς ὑπὲρ ὅλων τῶν ἄλλων. Εἰς σπουδαιότατος μόνον περιστάσεις, ἰδιώτης τις ἀποτείνεται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν Θεὸν τοῦτον. Ὅσάκις, π. χ. πρόκειται νὰ ἐπιχειρηθῇ ταξείδιον, ἢ φοβεῖται κακὸν, ἢ ἐπιθυμεῖ ἀγαθόν τι, εἰσέρχεται εἰς τὸν ναόν, καίει χαρτί, κεχρυσωμένα, καὶ λιθανωτὸν, καὶ μαντεύεται τὴν τύχην αὐτοῦ. Ὁ

δὲ τρόπος τῆς μαντείας εἶναι διττός· λαμβάνει δύο ξύλα, ἐξ ὧν τὸ μὲν εἶναι ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους κοῖλον, τὸ δὲ καμπύλον, καὶ τὰ ῥίπτει εἰς τὸν ἀέρα. Ἐὰν πέσωσι κατὰ τινα τρόπον ὀρισμένον, ἡ τύχη εἶναι εὐμενής, εἰδὲ, δυσμενεστάτη. Ἡ μαντεία αὕτη ἐπανλαμβάνεται πολλάκις ἕως οὗ τὰ ξύλα πέσωσι κατ' εὐχὴν.

Ὁ ἄλλος τρόπος εἶναι ὁ ἐφεξῆς·

Βάλλονται ἐντὸς κανίστρου ῥαβδοὶ ἠριθμημέναι· συνταράσσεται δὲ τὸ κανίστρον ἕως οὗ ῥιφθῇ ἐκτὸς αὐτοῦ μία ῥαβδος. Λαμβάνουσι τότε τὸν ἐπ' αὐτῆς ἀριθμὸν καὶ φέρουσιν αὐτὸν εἰς μέρος τι περιέχον τόσας διαιρέσεις ὅσαι ἀριθμοὶ ὑπάρχουσιν ἐντὸς τοῦ κανίστρου. Ἐν ἐκάστῳ δὲ τῶν μερῶν τούτων εὐρίσκεται ἔγχρατον ἐντυπον μαντεῖον ἐάν ἡ τύχη θέλει εἰσθαι ὡς ἢ ἀνίλεως. Τὰ ἐντυπα ταῦτα δίδονται ὑπὸ τῶν βόνζων, καὶ ὡς ἐκ θαύματος προλέγουσι πάντοτε λαμπροτάτην ἐπιτυχίαν.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ.

—ο—

Ἐπὶ τῆς μακρᾶς τοῦ Ἑλληνικοῦ Παρνασσοῦ ἐρημώσεως, μεταξὺ τῶν σπανίων ποιητῶν ὧν ἡ λύρα ἐφαίδρυνεν εἰσέτι τὰς λόγχας αὐτοῦ, εἰς ποιητὴς προεξῆρχεν, ἀκάματος, ἀνεξάντλητος, τραχὺς ὡς οἱ βράχοι ἐφ' ὧν ἐψάλλεν, ἀρελὴς ὡς ἡ φύσις ἧς ἦν υἱός, ὁ δὲ ποιητὴς αὗτος ἦν ὁ ἑλληνικὸς λαός. Τὰ ἄσματά του δὲν εἶναι ἄνθη τῶν Μουσῶν κηπευτά, ἀλλ' ἀνεπιτήδευτα καὶ αὐτόματα τῆς διανοίας αὐτοῦ προϊόντα, καὶ ἀκαλλιέργητον μὲν μεταχειρίζομενα γλῶσσαν, ἀλλὰ διὰ τοῦτο οὔτε χάριτος στερούμενην οὔτε δραστηριότητος.

Αἱ δημοτικαὶ αὗται ποιήσεις εἰσὶ καθ' ἡμᾶς ἐν τῶν ἀξιολογωτάτων ἐθνικῶν μνημείων, διότι ἀποδεικνύουσιν ὅτι οὐδέποτε ἐπαυσεν ἡ ποιητικὴ ἐμπνευσις οὔσα μία τῶν εὐσιῶν τοῦ λαοῦ, ὅστις ἄλλοτε τὰ μάλιστα ἐλαμπρύνθη διὰ τῆς ποιήσεως. Καὶ ὅσάκις δὲ, ὡς οὐ σπανίως συμβαίνει, ἡ ποιητικὴ αὐτῶν ἀξία δὲν εἶναι μεγάλη, καὶ τότε πάλιν πρέπει νὰ θεωρῶνται καὶ νὰ συλλέγωνται ὡς ἐθνικὰ μνημεῖα ἐκ τῶν σπουδαιωτάτων· οὐ μόνον διότι δεικνύουσι τὴν ἀληθῆ τῆς ἐμιλουμένης γλώσσης κατάστασιν, ἀλλὰ καὶ διότι εἰσὶν ἡ, καθ' ὅλον τὸ διάστημα ἐκεῖνο, τοῦ ἐθνικοῦ βίου ἀρίστη καὶ ἀκριβεστάτη παράστασις, τινὰ μὲν αὐτῶν ἀνεξαρτησίαν πνέοντα, καὶ πολεμικὸν ἐνθουσιασμόν, εὐγενὲς ἀντήχησις τῶν αἰσθημάτων τῶν ἀδαμάστων υἱῶν τῶν ὀρέων, ἄλλα δὲ τοῦ θαλασσινοῦ περιγράφοντα τὴν ἀλήτιδα καὶ ἀφροντιν δίαιταν, καὶ ἄλλα ἀπορρέοντα ἐκ τῆς καταβεβλημένης καὶ ταπεινοτέρας φρενὸς τοῦ γογγύζοντος κατοίκου τῶν πόλεων, πολλὰ δ' ἀντανακλῶντα τὴν εὐαίσθητον καὶ